

17^ο Συνέδριο ΟΛΜΕ

Οι ζωές μας πάνω από τις πολιτικές ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ

- ✓ **υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών**
- ✓ **διασφαλίζουμε την εκπαίδευση ως δημόσιο και κοινωνικό αγαθό**
- ✓ **ακυρώνουμε μνημόνια και λιτότητα**

**ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ
(ΣΥΝΕΚ/ΜΕΤΑ)**

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ (ΣΥΝΕΚ/ΜΕΤΑ)

Συνεχίζουμε...

για τη πλήρη ανατροπή μνημονίων και λιτότητας

Μπορούμε να νικήσουμε!

Εκλογική διακήρυξη των ΣΥΝΕΚ / ΜΕΤΑ για το 17^ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ

Οι εκλογές της 25ης Γενάρη δημιούργησαν στη χώρα μια νέα κατάσταση. Οι εργαζόμενοι αντιλαμβάνονται ότι ενισχύονται οι δυνατότητές τους να θέσουν τέρμα στις πολιτικές της λιτότητας και της καταπάτησης βασικών εργασιακών δικαιωμάτων, και να ανοίξουν το δρόμο για μια άλλη πορεία της χώρας.

Μετά τις εκλογές το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα περνά σε μια νέα περίοδο, με βασικές επιδιώξεις την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, την ακύρωση των μνημονίων και των εφαρμοστικών νόμων και την επαναφορά των μισθολογικών, ασφαλιστικών - συνταξιοδοτικών και συλλογικών εργασιακών δικαιωμάτων που ανατράπηκαν την προηγούμενη περίοδο.

Το εκλογικό αποτέλεσμα αποτελεί ιστορική τομή για τη χώρα μας και την Αριστερά. Η ανατροπή των μνημονιακών κυβερνήσεων ήταν το επιστέγασμα της αντίστασης και των αγώνων των εργαζομένων και του λαού μας τα πέντε τελευταία χρόνια.

Όλοι γνωρίζουμε ότι η δομική καπιταλιστική κρίση είναι η βασική αιτία της επιβολής των ακραίων νεοφιλελεύθερων πολιτικών που επέφεραν την κοινωνική καταστροφή. Ήταν λοιπόν φυσικό η επίθεση ΕΕ-ΔΝΤ και κεφαλαίου να συνεχιστεί με αμείωτη ένταση και μετά τις εκλογές.

Η συμφωνία - πλαίσιο που έγινε στο Eurogroup στις 20 Φλεβάρη είναι αντικειμενικά ένας ετεροβαρής πολιτικός συμβιβασμός, που οφείλεται στον τωρινό αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων σε Ευρώπη και Ελλάδα. Το γενικό πλαίσιο και οι "αμφισημίες" της συμφωνίας δεν δημιουργούν την καλύτερη βάση για την υλοποίηση του συνόλου των διεκδικήσεων του συνδικαλιστικού κινήματος την προηγούμενη περίοδο, όπως π.χ. τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, την ανατροπή της πολιτικής της λιτότητας και των ιδιωτικοποιήσεων, της συρρίκνωσης των αποδοχών, της απορρύθμισης του ασφαλιστικού συστήματος και των εργασιακών σχέσεων, της συρρίκνωσης των δημόσιων και κοινωνικών υπηρεσιών, της μόνιμης και σταθερής εργασίας κ.λπ. Δίνει όμως χρονικές δυνατότητες για την εφαρμογή μιας πολιτικής που θα φρενάρει τη λιτότητα και θα ανακουφίζει τους εργαζόμενους, παρά το ασφυκτικό οικονομικό πλαίσιο που προσπαθούν να επιβάλουν οι δανειστές και το μεγάλο κεφάλαιο.

Το πολιτικό σκηνικό που διαμορφώνεται είναι πρωτόγνωρα ρευστό. Σ' αυτές τις συνθήκες, τους αμέσως επόμενους μήνες είναι ορατός ο κίνδυνος περαιτέρω πιέσεων και υποχωρήσεων. Οι εκπρόσωποι των διεθνών τοκογλύφων θα επιδιώξουν την πλήρη προσαρμογή της κυβερνητικής πολιτικής στο πλαίσιο των δικών τους ανοχών. Το εργατικό λαϊκό κίνημα δεν πρέπει να παρακολουθεί αμήχανα τις εξελίξεις, αλλά να παρέμβει για να απαιτήσει, ως πρώτο βήμα, την άμεση υλοποίηση των δεσμεύσεων της νέας κυβέρνησης.

Εμείς δεν κάνουμε βήμα πίσω από την ανάγκη άμεσης υλοποίησης αυτών των δεσμεύσεων: τις θεωρούμε ως το ελάχιστο που μπορεί να γίνει στην αφετηρία μιας διαφορετικής πορείας, που θα οδηγήσει όχι στην επιστροφή στην προ μνημονίου εποχή, αλλά στην αρχή μιας νέας πορείας για μια πιο δίκαιη κοινωνία.

Με βάση αυτά είναι προφανές ότι το ζητούμενο - βασικός στόχος για το συνδικαλιστικό κίνημα και ευρύτερα για το λαϊκό κίνημα είναι η δημιουργία προϋποθέσεων για την ολοκληρωτική και πλήρη ανατροπή των πολιτικών της λιτότητας που επιβλήθηκαν. Οι αγώνες των εργαζομένων, με βάση τις άμεσες ανάγκες και τους στόχους πάλης που διαμορφώθηκαν τα τελευταία χρόνια, μπορούν αλλάζοντας τους συσχετισμούς να συμβάλουν στη δημιουργία μιας νέας, απρόβλεπτης δυναμικής ανατροπών και ρήξεων, επιβάλλοντας την εφαρμογή προοδευτικών πολιτικών προς όφελος του λαού.

Βασική προϋπόθεση για μια τέτοια πορεία είναι να βρεθούν οι τρόποι και οι δρόμοι της ενιαίας, αγωνιστικής, μαχητικής συσπείρωσης των εργαζομένων, για να γίνει το αποφασιστικό βήμα μπροστά, ακυρώνοντας τις ασφυκτικές πιέσεις και τους εκβιασμούς της ΕΕ, της ΕΚΤ και του ΔΝΤ και ανατρέποντας στην πράξη τις πολιτικές τους.

Επειδή η πολιτική αλλαγή έχει ήδη δημιουργήσει στην κοινωνία ένα διαφορετικό κλίμα, είναι δεδομένο ότι η ταξική αντιπαράθεση και οι διεκδικήσεις των εργαζομένων μπορούν να συντελούνται κάτω από καλύτερες συνθήκες. Αξιοποιώντας αυτές τις δυνατότητες, θα συμβάλουμε σε πρωτοβουλίες, ενωτικές δράσεις και συντονισμό των συνδικαλιστικών οργανώσεων σε τοπικό, κλαδικό, εθνικό και διεθνές επίπεδο, ιδιαίτερα με τις χώρες της νότιας Ευρώπης, για την ανατροπή των πολιτικών της λιτότητας σε πανευρωπαϊκό επίπεδο.

Τα δύο προηγούμενα χρόνια...

Το διάστημα που μεσολάβησε από το καλοκαίρι του 2013 ήταν από τα πιο σκληρά των τελευταίων δεκαετιών. Μετά τις μειώσεις μισθών και συντάξεων επιταχύνθηκε η αντιδραστική νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών και το δημόσιο σχολείο σαρώθηκε από αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις.

Το συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτικών κλήθηκε να αντιμετωπίσει μέσα σε πολύ μικρό διάστημα, σχεδόν ταυτόχρονα:

- την κατάργηση τομέων και ειδικοτήτων στα ΕΠΑΛ και τις ΕΠΑΣ με τη διαθεσιμότητα - απόλυση χιλιάδων συναδέλφων,
- την αύξηση του ωραρίου και την τεχνητή δημιουργία πλεονασμάτων,
- την παραπέρα ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων με υποχρεωτικές μετακινήσεις και μετατάξεις, μηδενικές προσλήψεις μονίμων, αναπληρωτές δύο ταχυτήτων, δουλειά ταυτόχρονα σε τρία και τέσσερα σχολεία, τις συμπύξεις τμημάτων και τις συγχωνεύσεις σχολείων κ.ά.,
- τη μεγαλύτερη αυστηροποίηση του πειθαρχικού δικαίου και το διάχυτο φόβο που προκαλεί,
- την ενεργοποίηση ενός νομοθετικού πλέγματος για την αξιολόγηση με πρωτοφανείς αυταρχικές διαδικασίες,
- τις αντιδραστικές αλλαγές στο Λύκειο, που το μετέτρεψαν σε ένα διαρκές εξεταστικό κέντρο, διώχνοντας τους μαθητές και υποβαθμίζοντας ακόμα περισσότερο τη μόρφωση,
- τη μετατροπή ενός μέρους της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης σε φτηνή, στενή και πρόωρη κατάρτιση και μαθητεία, και τη θεσμοθέτηση των μεταγυμνασιακών ΣΕΚ,
- τις ολοένα αυξανόμενες πιέσεις για ιδιωτικοποίηση της εκπαίδευσης, και
- την επιδείνωση βασικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα παιδιά και οι νέοι (φτώχεια, ανεργία, κοινωνικός αποκλεισμός, υγεία κ.λπ.).

Μέσα σε ένα κλίμα γενικότερης ύφεσης της συνδικαλιστικής και κοινωνικής δράσης, το συνδικαλιστικό κίνημα των καθηγητών κατέγραψε το Μάιο, το καλοκαίρι και το Σεπτέμβρη του 2013 πρωτοφανή συσπείρωση και αντίσταση με πρωτόγνωρες μορφές, με αποκορύφωμα τη μεγάλη απεργία του Σεπτέμβρη, που αποτέλεσε μια σημαντική σελίδα στην ιστορία των αγώνων του κλάδου. Ο «Σεπτέμβρης των Εκπαιδευτικών» τροφοδότησε με ελπίδα για συλλογική αντίσταση την κοινωνία, δεν μπόρεσε όμως να ολοκληρωθεί, επειδή πρώτον δεν αγκαλιάστηκε από ευρύτερες δυνάμεις και δεύτερον το κλίμα άλλαξε αντικειμενικά μετά τη δολοφονία του Π. Φύσσα.

Η περίοδος που ακολούθησε ενίσχυσε τη θεωρία της αναποτελεσματικότητας των συνδικαλιστικών αγώνων, η οποία σε συνδυασμό με το φόβο και την ανασφάλεια που κυριάρχησαν λόγω του πειθαρχικού και της αξιολόγησης δημιούργησε κλίμα ιδιότυπης και αναμονής κεντρικών πολιτικών εξελίξεων και λογικές «ανάθεσης», πράγμα που άρχισε να εκφράζεται πιο έντονα από την παραμονή των Ευρωεκλογών.

Σ' αυτό το διάστημα υπήρξαν αξιόλογες αγωνιστικές πρωτοβουλίες:

α) Τα συντονιστικά των εκπαιδευτικών σε διαθεσιμότητα, σε συνεργασία με την ΟΛΜΕ και ορισμένες ΕΛΜΕ, ανέπτυξαν σημαντικές κινηματικές πρωτοβουλίες και ακτιβιστικές ενέργειες κρατώντας στην επικαιρότητα το πρόβλημα και διεκδικώντας τη δικαίωση των αιτημάτων μας. Δεν έγινε όμως κατορθωτό να ευαισθητοποιηθεί το σύνολο του κλάδου (μειωμένη ήταν και η οικονομική αλληλεγγύη), ενώ υπήρξε αδυναμία να πραγματοποιηθεί ο αναγκαίος συντονισμός δράσης με τους σχολικούς φύλακες και τις καθαρίστριες του Υπ. Οικονομικών, στο βαθμό που απαιτούσαν οι συνθήκες, παρά τις κάποιες επιμέρους κοινές δράσεις.

- β) Οι ΕΛΜΕ οργάνωσαν σημαντικές πρωτοβουλίες και συσπειρώσεις για λειτουργικά προβλήματα σχολείων (κενά καθηγητών - συμπτώξεις τμημάτων), όπως και ενημερωτικές ημερίδες για το νέο λύκειο και τις συνέπειές του και για το νέο πλαίσιο της αξιολόγησης/αυτοαξιολόγησης. Στις μαθητικές κινητοποιήσεις, εκτός από σημαντικές εξαιρέσεις, δεν κατορθώσαμε ακόμα να δημιουργήσουμε στη βάση ένα αγωνιστικό μέτωπο με γονείς, μαθητές, δασκάλους και άλλους φορείς, που να έχει μόνιμα χαρακτηριστικά.
- γ) Αφήνοντας τελευταία την αποτίμηση της δράσης ενάντια στην αξιολόγηση, θέλουμε να τονίσουμε τη δυσκολία και την ιδιαιτερότητα αυτής της μάχης. Παρά τις δυσκολίες που είχε η καθολική αντίθεση στην αξιολόγηση, είναι ιδιαίτερα σημαντικό ότι κατορθώσαμε να συσπειρώσουμε όλες τις δυνάμεις στην καθολική απόρριψη αυτής της αξιολόγησης. Η δράση μας αυτή αφήνει σημαντικές παρακαταθήκες αγωνιστικών μορφών και εμπειριών τόσο σε κεντρικό επίπεδο (Υπουργείο, Διευθύνσεις) όσο και σε επίπεδο σχολικής μονάδας (αποχή από ομάδες εργασίας, παραιτήσεις διευθυντών κ.λπ.).

Για τη δράση του ΚΕΜΕΤΕ

Στο πλαίσιο του γενικότερου προσανατολισμού του συνδικαλιστικού κινήματος, που αναπτύχθηκε παραπάνω, επιχειρήσαμε να εντάξουμε και τη δραστηριότητα του ΚΕΜΕΤΕ στη διετία 2013-2015. Σημαντική ήταν η συμβολή της παράταξής μας στην επεξεργασία των εισηγήσεων για το 10^ο Εκπαιδευτικό Συνέδριο της ΟΛΜΕ με θέμα το Λύκειο και το ρόλο της ΤΕΕ, όπως και στη μελέτη, προβολή και αντιμετώπιση των επιπτώσεων από τις ρυθμίσεις για το «Νέο Λύκειο» και την «αξιολόγηση-αυτοαξιολόγηση». Παράλληλα, η συμπλήρωση πέρσι των 90 χρόνων δράσης της ΟΛΜΕ έδωσε την ευκαιρία να σχεδιαστεί ένα διήμερο εκδηλώσεων στην Αθήνα με στόχο να αναδειχθούν ο ρόλος και η σημασία του συνδικαλιστικού κινήματος των εκπαιδευτικών διαχρονικά και να συνδεθούν με τους σημερινούς αγώνες. Από τις υπόλοιπες δράσεις του προγραμματισμού του ΚΕΜΕΤΕ, στις οποίες η συμβολή μας υπήρξε καθοριστική, επισημαίνουμε την *Αντιφασιστική / Αντιρατσιστική Πρωτοβουλία* και τη συνέχιση των πολύμορφων δράσεων της «*Πολιτιστικής Λέσχης*».

Για τις άλλες παρατάξεις

Παρά τις δυσκολίες που προέκυπταν από τους συσχετισμούς στο ΔΣ της ΟΛΜΕ, εξαντλήσαμε όλα τα περιθώρια ενωτικής και συνθετικής τακτικής, ώστε το ΔΣ της ΟΛΜΕ να καταλήγει σε αποφάσεις, να είναι αποτελεσματικό, επίκαιρο και αποφασιστικό στη δράση του. Σε αυτή την κατεύθυνση αναπτύχθηκε σημαντική δράση, μαζί με τις Παρεμβάσεις/Συσπειρώσεις, στον προσανατολισμό της Ομοσπονδίας με βάση το 16ο Συνέδριο.

Το βασικό εμπόδιο σε αυτή τη δράση ήταν η τακτική κυρίως της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚ/ΠΕΚ, που προσπαθούσαν να ακυρώσουν τα βασικά αιτήματα του 16ου Συνεδρίου και τον αγωνιστικό προσανατολισμό της ΟΛΜΕ, αλλά και του ΠΑΜΕ, με τακτικές καταγγελίας, απομονωτισμού και περιχαράκωσης, χωρίς διάθεση για συνθέσεις. Αυτή η τακτική στην πράξη υπονόμει τη δράση της ομοσπονδίας και δημιουργούσε μια προφανή δυσαρμονία ανάμεσα στις αποφάσεις του κλάδου (ΓΣ Προέδρων) και του ΔΣ της ΟΛΜΕ.

Το τελευταίο διάστημα, μετά την πολιτική αλλαγή, το ΠΑΜΕ (και μάλιστα στο όνομα της Αριστεράς), σε ανοιχτή συμπόρευση τακτικής με τη ΔΑΚΕ, στήνει σκηνικό τεχνητής πόλωσης - προσπαθώντας να επηρεάσει και τις «Παρεμβάσεις» - ενάντια στις δυνάμεις των ΣΥΝΕΚ, με την κατηγορία ότι εκφράζουν το «νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό», με αντικειμενικό στόχο το μπλοκάρισμα και την απαξίωση της Ομοσπονδίας.

Οι Παρεμβάσεις / Συσπειρώσεις μέχρι τον περασμένο Δεκέμβρη στήριζαν δημιουργικά τον βασικό προσανατολισμό της Ομοσπονδίας που καθορίστηκε από το 16ο Συνέδριο. Το τελευταίο διάστημα όμως επισημαίνονται και στο χώρο τους τάσεις σύμπραξης με αυτό τον ιδιόμορφο αντικυβερνητικό συνδικαλισμό, που οδηγούν σε έναν ιδιότυπο “αριστερό” ανταγωνισμό με μικροπαραταξιακά κίνητρα.

Οι συνάδελφοι, με την ψήφο και τη δράση τους, μέσα από τις ΕΛΜΕ και την ΟΛΜΕ, θα δώσουν αποφασιστική απάντηση σε τακτικές πόλωσης και υπονόμησης της Ομοσπονδίας.

Νέα κατάσταση - Νέα καθήκοντα

Είναι προφανές ότι γυρίζουμε νέα σελίδα για το συνδικαλιστικό κίνημα και τις δυνάμεις μας, με δυο βασικούς άξονες:

- Αντίσταση σε οποιαδήποτε προσπάθεια πιασμού από την πλευρά της συντήρησης και της αντίδρασης, μέσα και έξω από τη χώρα.
- Κριτική και διεκδίκηση με βάση τις θέσεις του συνδικαλιστικού κινήματος, ώστε να διασφαλίζεται η υλοποίηση των προεκλογικών δεσμεύσεων, και ταυτόχρονα να προωθούνται ριζοσπαστικές - αριστερές μεταρρυθμίσεις με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα.

Εκτιμώντας τις ιδιαίτερες απαιτήσεις αυτής της συγκυρίας, οι δυνάμεις των ΣΥΝΕΚ θα συνεχίσουμε να πρωτοστατούμε, μέσα από τη συνεχή μας, ενωτική δράση, στον αγώνα για την προώθηση και επίλυση των προβλημάτων των εκπαιδευτικών και του δημόσιου σχολείου. Γενικότερα, οι δυνάμεις της συνδικαλιστικής ριζοσπαστικής Αριστεράς πρέπει να αποτελέσουν τον καθοριστικό παράγοντα για την οργάνωση και τον προσανατολισμό των αγώνων του κλάδου, στο άνοιγμα του δρόμου για ριζικές αλλαγές και ανατροπές σε βάρος των δυνάμεων της συντήρησης και του κεφαλαίου και σε όφελος των εκπαιδευτικών και του δημόσιου σχολείου.

Η πρότασή μας

- Για μας η παιδεία αποτελεί καθολικό ανθρώπινο δικαίωμα και κοινωνικό αγαθό. Αποτελεί υποχρέωση της πολιτείας να παρέχει δημόσια δωρεάν εκπαίδευση υψηλού επιπέδου ισότιμα σε όλους, με στόχο την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας του παιδιού.
- Το σχολείο, κατά τη δική μας αντίληψη, είναι χώρος πολύπλευρης γνωστικής καλλιέργειας, κριτικής σκέψης και δημιουργικής αμφισβήτησης. Σκοποί του είναι η ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας των παιδιών, η γνωστική, συναισθηματική, κοινωνική τους ωρίμανση σε περιβάλλον ελευθερίας και συλλογικότητας, η τόνωση της αυτοεκτίμησης και της αλληλοεκτίμησης, η ενίσχυση της πρωτοβουλίας και της ικανότητας συνεργασίας. Παρέχει την αναγκαία για τον σύγχρονο πολίτη γενική παιδεία, που εξασφαλίζει την κατανόηση των βασικών προβλημάτων της φύσης και της κοινωνίας, αλλά και βασικές γνώσεις στην τεχνολογία. Προάγει την αισθητική αγωγή, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση, τη

φυσική αγωγή και άθληση, την περιβαλλοντική εκπαίδευση, την αγωγή υγείας, τις καλές τέχνες και τον πολιτισμό, την ανάπτυξη δημιουργικών δραστηριοτήτων. Το σχολείο είναι ανοιχτό στην κοινωνία, χωρίς να εξαρτάται από τις δυνάμεις που ελέγχουν την αγορά. Είναι σχολείο που εξασφαλίζει στα παιδιά κρατική πιστοποίηση της γνώσης σε πληροφορική και ξένες γλώσσες.

Δημόσια και δωρεάν παιδεία, πραγματικό κοινωνικό αγαθό, σημαίνει:

- Αύξηση των κρατικών δαπανών για την παιδεία τουλάχιστον στο 5% του ΑΕΠ -ή στο 15% των δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού.
- Ενιαία 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση και 2χρονη υποχρεωτική προσχολική, που θα παρέχεται δωρεάν σε κάθε παιδί χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς. Απαιτούμε τη δημιουργία ενός πραγματικά Ενιαίου Λυκείου, που θα βασίζεται στο συνδυασμό της θεωρίας με την πράξη, θα ενοποιεί τη γενική με την επαγγελματική εκπαίδευση, αξιοποιώντας τα θετικά χαρακτηριστικά του ΕΠΛ, και θα περιλαμβάνει τόσο θεωρητικά μαθήματα όσο και πρακτικές δραστηριότητες ως αναπόσπαστο στοιχείο της γενικής μόρφωσης.
- Στο μεταβατικό στάδιο στην πορεία για το Ενιαίο Λύκειο διεκδικούμε: ουσιαστική στήριξη της ΤΕΕ, με ίδρυση ενός μόνο λυκείου της ΤΕΕ που θα ενσωματώνει όλες τις δομές εντός και εκτός Υπ. Παιδείας, με μεταλυκειακό έτος ειδικεύσεως για όλες τις ειδικότητες, οργανικά ενταγμένο στο λύκειο, με ισότιμη πρόσβαση των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων.
- Ουσιαστική οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών -ιδιαίτερα των νέων- συντάξεις αξιοπρεπείς με 30 χρόνια δουλειάς χωρίς όριο ηλικίας.
- Πρωινή λειτουργία όλων των σχολείων και εξοπλισμό τους με όλα τα απαιτούμενα μέσα (σχολική βιβλιοθήκη, εργαστήρια, αίθουσα υπολογιστών, γυμναστήριο κ.λπ.), καθώς και με το αναγκαίο διοικητικό προσωπικό.
- Νέο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας για τη δημοκρατική λειτουργία του σχολείου και την επιλογή στελεχών με κυρίαρχο ρόλο του συλλόγου καθηγητών, εκλογή διευθυντή - συντονιστή από το σύλλογο και μέτρα στήριξης της διδακτικής πράξης, της παιδαγωγικής ελευθερίας και της βελτίωσης του εκπαιδευτικού έργου με την ενεργοποίηση του συλλόγου καθηγητών.
- Ανώτατο όριο 20 μαθητών στο τμήμα και 10 μαθητών ανά καθηγητή στα εργαστήρια.
- Ισότιμη ένταξη -σχολική και κοινωνική- όλων των παιδιών που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες δυσκολίες στη σχέση τους με το εκπαιδευτικό σύστημα - Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας όπου χρειάζεται.
- Δομές επαρκούς υποστήριξης της σχολικής μονάδας από εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό και γραμματειακή υποστήριξη με άριστη χρήση Η/Υ.
- Μόνιμοι διορισμοί για κάλυψη των κενών με νέο σύστημα επιλογής (με την ευθύνη του ΑΣΕΠ, με προϋπηρεσία και κοινωνικά κριτήρια). Αναπληρωτές με ίσα δικαιώματα.
- Αντικατάσταση των σχολικών προγραμμάτων και βιβλίων με σύγχρονα, σύμφωνα με τις προτάσεις του κλάδου.
- Κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων και αποσύνδεση του Λυκείου από το σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση - στόχος η ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.
- Ριζική αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου - να μην ιδρυθούν ιδιωτικά Πανεπιστήμια.

- Ουσιαστική στήριξη και αναβάθμιση των δομών της ειδικής αγωγής - κανένα παιδί εκτός σχολείου.
- Ειδικά μέτρα στήριξης των εργαζόμενων μαθητών και των εσπερινών σχολείων, ειδική επιμόρφωση εκπαιδευτικών καθώς και πρόγραμμα σπουδών και βιβλία προσαρμοσμένα στις ανάγκες τους.
- Άμεση αντιμετώπιση των ιδιαίτερων προβλημάτων (υποδομές, εκπαιδευτικοί ειδικότητας, μεταφορά μαθητών) στα μουσικά, καλλιτεχνικά και διαπολιτισμικά σχολεία.
- Επαρκή αρχική εκπαίδευση των εκπαιδευτικών στα πανεπιστήμια και ετήσιας διάρκειας περιοδική επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών με ευθύνη των ΑΕΙ και με ταυτόχρονη απαλλαγή από τα διδακτικά τους καθήκοντα.
- Καθιέρωση υποτροφιών με αδιάβλητες και αντικειμενικές διαδικασίες για όλους τους εκπαιδευτικούς και χορήγηση του αναγκαίου αριθμού εκπαιδευτικών αδειών.

Άμεσα διεκδικούμε

- Ολοκλήρωση της επανατοποθέτησης των εκπαιδευτικών της ΤΕΕ που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα άμεσα και επαναλειτουργία όλων των ειδικοτήτων που καταργήθηκαν, στα ΕΠΑΛ σύμφωνα με τις θέσεις της ΟΛΜΕ.
- Κατάργηση του νομοθετικού πλέγματος της αξιολόγησης - χειραγώγησης.
- Κατάργηση του ν. 4186/13 (Λύκειο, τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, μαθητεία κ.ά.) ως πρώτο βήμα στην πορεία για τη 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση. Άμεσα μέτρα στήριξης και αναβάθμισης της ΤΕΕ.
- Ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς των εκπαιδευτικών (άμεσο ξεπάγωμα βαθμών, ενίσχυση νεοδιόριστων και νέων σε χρόνια υπηρεσίας, επαναφορά 13ου και 14ου μισθού, νέο μισθολόγιο με ακώλυτη βαθμολογική και μισθολογική εξέλιξη και δυνατότητα υπογραφής συλλογικής σύμβασης).
- Μείωση του ανώτατου αριθμού μαθητών στο τμήμα.
- Επαναφορά του ωραρίου στο προηγούμενο καθεστώς.
- Κάλυψη των κενών με μόνιμους διορισμούς.
- Έκτακτη επιχορήγηση σχολείων για κάλυψη των αναγκών και στήριξη των μαθητών με οικονομικές και μαθησιακές δυσκολίες.
- Διασφάλιση εργασιακών δικαιωμάτων μόνιμων και αναπληρωτών.
- Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο. Ο σύλλογος διδασκόντων βασικό όργανο διοίκησης με επιλογή των διευθυντών από το σύλλογο. Κατάργηση του καθηκοντολογίου.
- Σταμάτημα κάθε συνδικαλιστικής δίωξης.
- Δημοσιοποίηση των μορίων των μετατάξεων 2013, υπηρεσιακές μεταβολές με μοριοδότηση και διαφάνεια, όλοι οι εκπαιδευτικοί με οργανική θέση σε ένα ή δύο σχολεία.
- Αλλαγή στη σύνθεση των Υπηρεσιακών Συμβουλίων με 3 αιρετούς.

Οι εκπαιδευτικοί μαζί με όλο το λαό θα αγωνιστούμε για το σταμάτημα των πολιτικών της λιτότητας που επιβάλλουν ΕΕ - ΕΚΤ - ΔΝΤ, διεκδικώντας διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, τραπεζικό σύστημα σε δημόσια ιδιοκτησία και κοινωνικό έλεγχο, κοινωνικά δίκαιο φορολογικό σύστημα με αφορολόγητο στα 12.000 ευρώ, προστασία των δημόσιων κοινωνικών αγαθών, προστασία της πρώτης κατοικίας, καμία ιδιωτικοποίηση σε ρεύμα, νερό, συγκοινωνίες, αύξηση των δαπανών για την παιδεία, απρόσκοπτη δωρεάν πρόσβαση στην υγεία για όλο το λαό.

Οι δυνάμεις των ΣΥΝΕΚ μέσα από την ΟΛΜΕ, με όλους τους συνδικαλιστικούς φορείς, θα συμβάλουμε στην ευαισθητοποίηση της εκπαιδευτικής κοινότητας αναπτύσσοντας φιλειρηνική - αντιπολεμική δράση ενάντια στις προκλήσεις των φιλοπόλεμων ιμπεριαλιστικών κύκλων στην ευρύτερη περιοχή μας.

Ταυτόχρονα, η Ομοσπονδία θα πρέπει να πάρει σοβαρές πρωτοβουλίες μαζί με άλλους κοινωνικούς φορείς, ώστε να συνεχίσει και να κλιμακώσει τη δράση της ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό. Ιδιαίτερα πρέπει να μας απασχολήσει το ζήτημα της κοινωνικής βίας με όλους τους τους τρόπους που εκφράζεται στο σχολείο.

Μια τέτοια δράση πρέπει να ενεργοποιήσει τις ΕΛΜΕ και τις σχολικές μονάδες, και να στηρίζεται - πλαισιώνεται και από πολιτιστικές δράσεις, με τη βοήθεια της Πολιτιστικής Λέσχης της ΟΛΜΕ.

Ιδιαίτερο κεφάλαιο αποτελούσαν πάντα οι διεθνείς σχέσεις της Ομοσπονδίας. Έχουμε συμβάλει ως ΣΥΝΕΚ εδώ και πολλά χρόνια ώστε η ΟΛΜΕ να έχει ένα ανεβασμένο κύρος στο εκπαιδευτικό κίνημα διεθνώς, αναπτύσσοντας ισχυρούς δεσμούς με συνδικαλιστικές οργανώσεις στην Ευρώπη αλλά και σε όλο τον κόσμο, και διαδραματίζοντας σημαντικό ρόλο στην Ευρωπαϊκή και τη Διεθνή Ομοσπονδία της εκπαίδευσης, αλλά και σε διεθνή κοινωνικά φόρα. Σε αυτές τις συνθήκες θα πρέπει να κλιμακώσουμε ακόμα περισσότερο τις κοινές δράσεις με τις Ομοσπονδίες της Ευρώπης και του υπόλοιπου κόσμου αναπτύσσοντας παραπέρα τις αντιστάσεις μας ενάντια στις πολιτικές λιτότητας σε όλο το κόσμο.

Στους αγώνες δυναμώνει η Ελπίδα

Οι ζωές μας πάνω από τις πολιτικές ΕΕ-ΕΚΤ-ΔΝΤ

Με συλλογικούς και ενωτικούς αγώνες

- ✓ υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών
- ✓ διασφαλίζουμε την εκπαίδευση ως δημόσιο και κοινωνικό αγαθό
- ✓ ακυρώνουμε μνημόνια και λιτότητα

Για την αναγέννηση του Δημόσιου σχολείου,
του σχολείου των αναγκών και των οραμάτων μας.

Για ένα σχολείο που θα χωρά όλα τα παιδιά και όλη τη γνώση.

